

nationer som led i deres sundhedstjeneste burde indføre lægeundersøgelser af alle søfarende. Komiteen vedtog ligeledes en plan for lægeassistance til skibe i søen, der bl. a. forudsatte tilstedeværelsen af en lægebog, en medicinkiste med indhold som anbefalet i rekommandationen om skibsmedicinkister (1958) samt det i den internationale signalkode optagne afsnit for lægevæsen. Formålet med planen er at sætte skibets fører i stand til pr. radio at rekvirere assistance fra hospitaler o. lign. i land og at modtage lægeråd, som stemmer overens med lægebogen og de medikamenter, der er til hans rådighed.

En fælles ad hoc ILO-IMCO komite har vedtaget et dokument indeholdende ledetråd i undervisning i brugen af moderne elektroniske navigationshjælpemidler. Som følge af „Torrey Canyon“-katastrofen nedsattes en stående ILO-IMCO komite om maritim sikkerhedsuddannelse med henblik på at undersøge hvilken uddannelse, der må kræves af besætningen i store skibe og i skibe, der transporterer olie eller anden farlig ladning. Resultatet af overvejelserne blev, at sådan specialuddannelse næppe var fornøden.

Den anden asiatiske søfartskonference afholdtes i Tokyo i 1965. Konferencen noterede sig de store fremskridt, der var sket siden den første konference i 1953 i relation til bl. a. velfærdsforanstaltninger, søfartslovgivning og asiatiske søfolks beskæftigelse og vedtog udtalelser om bl. a. søfartsuddannelse og internationalt samarbejde på uddannelsesområdet.

På møder afholdt i Joint Maritime Commission er bl. a. vedtaget udtalelser om atomdrevne skibe, arbejdstid, støjbekæmpelse i skibe, ferie, søfartsuddannelse og bemanning. Kommissionen fandt, at strukturændringer indenfor skibsfarten havde medført mange sociale problemer, der påkaldte international handling. Man fandt, at flere af ILO's ældre vedtagelser tiltrængte modernisering. Kommissionen henstillede derfor til ILO's styrelsesråd, at der indkaldtes til en teknisk søfartskonference i 1969 til forberedelse af en søfartskonference i 1970.

I november 1967 besluttede ILO's styrelsesråd at følge Joint Maritime Commissions henstilling og en forberedende teknisk søfartskonference afholdtes derefter i Genua i september 1969 med følgende dagsorden:

- I. Skibsmandskabets opholdsrum,
- II. Rekommandation nr. 109 om minimumshyre,
- III. Problemer som følge af den tekniske udvikling i skibe,
- IV. Arbejderbeskyttelse i skibe i søen og i havn,
- V. Søfartsuddannelse,
- VI. Søfarendes velfærd til søs og i havn.

Efter forslag af Joint Maritime Commission blev der i 1965 afholdt et seminar i Helsingør om de arbejdsmæssige problemer som følge af automatisering i skibe. I seminaret, der blev arrangeret af det internationale institut for arbejdsstudier i samarbejde med ILO og den danske regering, deltog ca. 40 eksperter og repræsentanter for skibsfarten fra såvel udviklingslande som industrialiserede lande. Blandt de behandlede emner kan nævnes lønudgifter, uddannelse, bemandsningskrav og sociale og menneskelige problemer som følge af automatiseringen.

I 1968 afholdt ILO i samarbejde med den danske regering et seminar i Danmark under FN's udviklingsprogram. På seminaret drøftedes emner som organisering og finansiering af søfartsuddannelsen, undervisningsmetoder og internationalt samarbejde med hensyn til søfartsuddannelse.

Som en fortsættelse af seminaret i Danmark i 1968 afholdt ILO et seminar i Singapore i 1970 med engelsktalende deltagere fra Asien, Afrika og mellemste Østen. Seminaret helligede sig særligt spørgsmålet om udvikling af en model for før-uddannelse af søfarende, udarbejdelse af en fortegnelse over eksisterende hjælpemidler til søfartsundervisningen, planer for efteruddannelse og omskoling samt etablering af regionale undervisningscentre for kommende søfarende.

I en kort redegørelse for ILO's tekniske bistandsprojekter nævnes bl. a. oprettelse af en sømandsskole i Cayman Islands — Jamaica området; planer for forbedring af eksisterende undervisningscentre i Elfenbenskysten, anmodning fra Singapore om bistand til anskaffelse af radar-simulatorer samt oprettelse af en sømandsskole på Mauritius.

I en omtale af situationen med hensyn til ratifikation af søfartskonventioner nævnes, at før 1. august 1957 var der registreret 356 ratifikationer fra 50 lande. Pr. 1. januar